

[Formanden.]

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Jeg ansætter et nyt Møde til i Dag Kl. 14³⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg m. m.).

Mødet hævet Kl. 14.

104. Møde.

Onsdag den 19. September Kl. 14³⁰.

Formanden: Da der kun er een Sekretær til Stede, udbeder jeg mig Tingets Samtykke til at konstituere en Sekretær for Møderne i Dag. Jeg foreslaar det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg mit Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg m. m.).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1547; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 790).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Alfred Kristensen: Jeg vil gerne først rette en Tak til den højtærede Finansminister, ikke blot for Fremsættelsen af dette Lovforslag, men i særlig Grad fordi det er lykkedes Ministeren paa Regeringens Vegne at opnaa fuld Tilslutning fra de forhandlingsberettigede Organisationer blandt

Tjenestemændene, saa at der faktisk for Rigsdagen ikke er andet tilbage at gøre end at konfirmere Resultatet, Forliget. Selv om man i et Forlig kan bøje sig til en vis Grad imod hinanden, tror jeg dog, at dette Forlig indebærer et Resultat, som Tjenestemændene i ret høj Grad er tilfredse med, selv om man nok har lagt Mærke til, at det enkelte Steder har knaget lidt, siden disse Forhandlinger afsluttedes; man kan jo ikke altid gøre alle tilfredse.

Under Krigen har der ofte været fremsat Forslag om Reguleringstillæg for Tjenestemændene, og Forslagene gik i Regelen ud paa, at der skulde gives et mindre Antal Portioner Reguleringstillæg, end Pristallet hjemlede. Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag er Forholdet blevet det omvendte, idet der nu gives et større Antal Portioner, end Pristallet berettiger til. Det kan maaske se noget akavet ud, men jeg tror, det maa opfattes som en Understregning af, at det Pristal, der nu bruges, faktisk har udspillet sin Rolle, og at man maa finde et andet Pristal frem, hvis det i Fremtiden skal kunne anvendes som regulerende Grundlag for Tjenestemandslønninger og for Forhold ude i de fri Erhverv. Og selv om man ikke med de hidtil gældende Forhøjelser til 21 Portioner plus de yderligere 4 Portioner, der nu er foreslaaet, helt naar Reallønnen fra 1939, tror jeg, man maa have Lov til at slaa fast, at man i hvert Fald er paa Vej til Reallønnen af 1939, og dette maa vel ogsaa være en medvirkende Grund til, at der synes at være ret stor Tilfredshed med Forslaget.

Hvad angaar Forslagets Paragraffer og Bestemmelser, er de jo gennemgaaet i Dag af den højtærede Minister, og jeg skal ikke opholde mig særlig ved dem. Det mest iøjnefaldende ved Lovforslaget er, at der synes at være indført et nyt Princip i Lønningsloven, idet man ikke blot forhøjer Reguleringstillægget med 4 Portioner, men disse 4 Portioner bliver lige store for gifte og ugifte. Man kunde mene, at dette var en principiel Ændring. Den sidste store principielle Ændring, vi fik, var dengang Børnetillægget indførtes for et Par Aar siden. Den gik i Grunden den modsatte Vej; da tog man særlig Sigte paa, hvad der var nødvendigt for, at Tjenestemanden overhovedet kunde have Mulighed for at leve. Med Forslaget her synes man nu at gaa over paa den modsatte Side, hvor jeg helst ser man kommer til at staa: at man i højere Grad beregner Lønnen efter selve Ydelsen, uden Hensyn til Leveomkostningerne for den enkelte. Imidlertid understregede den højt-